

ÜLESTÕUSMISAJA II PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Ap4, 32-35)

Lugemine Apostlite tegude raamatust.

Usklike kogudusel oli üks süda ja üks hing. Keegi ei nimetanud oma varandust enda omaks, vaid kõik oli neil ühine. Ja apostlid kuulutasid suure väega Issanda Jeesuse ülestõusmist ja suur arm oli nende kõikide üle. Keegi nende seast ei kannatanud puudust, sest põllu- ja majaomanikud müüsid ära oma vara ja tõid raha ning panid selle apostlite jalgade ette. Ja igapähele jagati sedamööda, kuidas ta vajas.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps118, 1.4. 16-17 18.22 23-24 R:1a)

R: Täna Issandat, sest tema on hea.

Täna Issandat, sest tema on hea
ning tema heldus kestab igavesti.
Õelgu need, kes kardavad Issandat:
tema heldus kestab igavesti.

R:

Issanda parem käsi on tõstetud üles,
Issanda parem käsi teeb vägevaid tegusid.
Ma ei sure, vaid jään ellu
ja kuulutan Issanda tegudest.

R:

Issand karistas mind rängasti,
kuid Ta ei andnud mind surma.
Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid,
on nurgakiviks saanud.

R:

Issanda käest on see tulnud
ja see on meie silmis ime.
See on Issanda päev,
rõõmustagem sellest ja hõisakem.

R:

(Teine lugemine 1Jh5 ,1-6)

Lugemine püha apostel Johannese esimesest kirjast:

Mu armsad, igaüks, kes usub, et Jeesus on Kristus, see on Jumalast sündinud; ja igaüks, kes armastab Jumalat, kes on sünnitanud, armastab ka teda, kes temast on sündinud. Ja sellest me tunneme ära oma armastuse Jumala laste vastu, kui me armastame Jumalat ja täidame tema käske. Jumala armastamine seisneb selles, et me täidame tema käske, ja tema käske täita pole raske. Ning igaüks, kes on Jumalast sündinud, võib maailma. See võit, mis maailma ära võib, on meie usk. Kes aga suudaks maailma ära võita kui mitte see, kes usub, et Jeesus on Jumala Poeg. Jeesus Kristus tuleb vee, vere ja Vaimu läbi - mitte ainult läbi vee, vaid ka vere läbi. Vaim tunnistab sellest, ja Vaimus on tõde.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 20 ,29)

Halleluuja. Et sa mind oled näinud, Toomas, siis sa usud,
kuid õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad. Halleluuja.

(Evangeelium Jh20 ,19-31)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Nädala esimese päeva õhtul, kui jüngrid olid riivistatud ukse taga hirmust juutide ees, tuli Jeesus ja seisis nende seas ning ütles: "Rahu olgu teiega." Ja kui ta seda oli öelnud, näitas ta neile oma käsi ja külge. Jüngrid said Issandat nähes väga rõõmsaks. Jeesus aga ütles taas: "Rahu olgu teiega. Nii nagu minu Isa on mind läkitanud, nõnda läkitan ka mina teid." Ja kui ta seda oli öelnud, puhus ta nende peale ja ütles: "Võtke vastu püha Vaim! Kellele teie patud andeks annate, neile on need andeks antud; kellele te patud kinnitate, neile on need kinnitatud".

Aga Toomas, üks kaheteistkümnest, keda hüüti Kaksikuks, ei olnud nende hulgas, kui Jeesus tuli. Ning jüngrid ütlesid temale: "Me nägime Issandat". Aga tema ütles neile: "Kui ma ei näe tema kätes naelte jälgi ega pane oma sõrme naelte asemesse ja oma kätt tema külje sisse, siis ma ei usu." Kaheksa päeva pärast, kui jüngrid olid taas toas, ja Toomas oli ühes nendega, tuli Jeesus, olgugi et üks oli riivis, seisis nende keskel ja ütles: "Rahu olgu teiega!" Seejärel ütles ta Toomasele: "Pane oma sõrm siia ja vaata minu käsi; siruta oma oma käsi siia ja pane see minu külje sisse, ning ära ole uskumatu, vaid usklik!" Toomas vastas ning ütles talle: "Minu Issand ja minu Jumal!" Aga Jeesus ütles talle: "Et sa mind oled näinud, siis sa usud; õndsad on need, kes ei näe aga siiski usuvad". Ja Jeesus tegi veel teistsuguseidki tunnustähti oma jüngrite ees, mida ei ole kirjutatud sellesse raamatusse. Aga need siin on kirjutatud, et te usuksite, et Jeesus on Jumala Poeg; ja et teil uskudes oleks elu tema nimes. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, missugune on kõige lihtsam võimalus paradiisi tagasi pääseda? Oo, see on väga lihtne. Adam ja Eeva olid paradiisis alasti, niisiis heitkem meiegi riided minema - ja olemegi korrapealt paradiisis tagasi! Ah et nii lihtsalt see vist ikka ei lähe... Tühiasi, mul on tegelikult veel parem ettepanek: lööme kõik halvad inimesed maha, siis jäävad ainult head järele ja ongi paradiis maa peal... Arvate et see on hullumeelsus? Kahjuks ajaloos üsna sageli ja üha uuesti järele proovitud hullumeelsus, milles eluprobleemide kompleksust üritatakse eirata ning pakutakse välja üks, lihtne lahendus.

Muidugi on niisugused üritused lõppenud alati läbikukkumisega, ja saavad lõppema tulevikuski. Inimese igal halval teol on palju põhjuseid ning pikk eellugu. Seepärast tuleb alati enne, kui mõnd probleemi lahendada asutakse, püüda sellest saada võimalikult põhjalik ülevaade - muidu asendub üks õnnetus lihtsalt uue ja võibolla hullemaga. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, paljugi saab selgemaks näidete kaudu, sellepärast räägin teile nüüd ühe loo sünnipäevapeost, kuhu mind kord kutsuti. Pidu toimus suures talus, kuhu oli kogunenud üsna kirju seltskond inimesi väga erinevatelt elualadelt ja ühiskonnakihtidest. Ometi kujunes too õhtu eepiliseks näitemänguks kahe värvika peategelasega - püstiasteistist talunik ja mingi vabakiriku lugijavend. Mõlemal olid varuks sõna otseses mõttes käegakatsutavad argumendid: lugijavennal piibli väike taskuväljaanne, talunikul mehe vääriline leivakannikas.

Muuseas ääremärkuseks - ma arvan, et see inimene, kes mõtles välja piibli taskuväljaande, peab nüüd oma pattu kaua puhastustules kahetsema, sest suurema piibliga poleks olnud võimalik nii hoogsalt vehkida... Need, kes istusid lugijavennale lähemal, pidid targu oma pead pika kaela otsas vehkijast eemal hoidma.

"Ütle mulle," alustas talunik norival toonil, "ütle mulle, miks andis Jumal

meile sellel aastal nii kehva viljasaagi!" Ja ta tõstis leivakannika toeka hüüumärgina üles. Vennikese vastus oli käbe, aga kahjuks mitte just originaalne: "Piibel ütleb, inimene ei ela üksnes leivast, vaid igast sõnast mis tuleb Jumala suust!" ...

Te võite ette kujutada, kui lootusetu oli see vaidlus algusest peale. Mingil momendil lakkas olukord olemast naljakas, sest taluniku poolt ohtrasti manustatud puskar hakkas näitama oma mõju. Mees muutus näost üha punasemaks ja ähvardavamaks, lugijavenna õliselt kohtlane naeratus näis aga üha rohkem õli tulle valavat. Õnneks hakkas ümbritsevaid inimesi alarmeerima see fakt, et talunik oli lugijavennast vähemalt kaks korda suurem. Et verevalamist vältida, läksid külalised viimaks vahele ja rahustasid vaidlejad maha. Kuid ega selles saanud kahtlustki olla - tõde jäi sel õhtul välja selgitamata.

Armsad õed ja vennad, nagu tänasest evangeeliumist kuulsime, oli apostel Toomas oma ettekujutusse umbes samamoodi kinni jooksnud. Ta oli üsna lähedal sellele, et hakata kahtlema kõiges, mida Jeesus oli õpetanud. Paraku, ka käegakatsutavad argumendid ei suuda vaimumaailma meile ära tõestada. Hea fantaasia korral võiks isegi kogu loo Jeesuse ülestõusmisest lavastuseks tõlgendada, nii nagu seda tihti on püütudki teha. Näiteks väites, et Jeesusel oli teisik, kes löödi risti ja kelle surnukeha pärast varastati, et Jeesus torkas endale ise väliselt ristilöömisehaavadena paistvad vigastused, et näida sama isikuna, kes ristil suri. Kui aga veel tänagi, kus lukud on nii keerulised, oskavad inimesed neid ilma võtmeta lahti lahti, siis seda enam Jeesuse eluajal, pealegi võis tal olla apostlite seas kaasosaline, kes talle ukse seestpoolt avas... No näete, kui olete elus piisavalt palju kriminulle lugenud või kinos käinud, siis võib vabalt kogu loo ka niimoodi kokku panna, et faktid jäävad paigale, aga nende tõlgendus on risti vastupidine.

Sellegipoolest tundub meile ikka ihaldusväärsema omada käegakatsutavaid argumente, et loogilise seletamise vaeva asemel tulemus lihtsalt ette näidata - nii et teisedki saaksid oma silmaga näha, oma käega katsuda. Ja see võimalus on meil täiesti olemas, kuid mitte leivapätsi või minipiibli näol - tõestamine saab teoks, kui me oma tegudega teistele inimestele head eeskujule anname ning nemad otsustavad meie eeskujule järgneda. Kuid eeskujule saab olla veenev vaid tingimusel, et see ei lähe iseendaga vastuollu - näiteks kui inimene pühendab end nii põhjalikult kirikule või heategevusele, et jätab seejuures tähelepanuta oma lapsed, perekonna ning ka iseenda tervise, siis paneb tema käitumine pigem õlgu kehitama. Voorused peavad ilmnema paindlikena, et nad peaksid vastu ka inimlikkuse proovile põhimõtete konfliktis olukorras.

"Aga Toomas ütles neile: "Kui ma ei näe tema kätes naelte jälgi ega pane oma sõrme naelte asemesse ja oma kätt tema külje sisse, siis ma ei usu". Jumalasse saab tegelikult uskuda ainult pimesi, sest tema maailm - millest me loodame, et see kord ka meie maailmaks saab - on meie maise olemisega võrreldes kirjeldamatu. Me peame alati olema valmis täitma oma kohust ning vastutama oma valikute eest, kuid me ei tohi kunagi arvata, et me saame Jumala kaardidesse piiluda. Sellepärast peamegi õppima siin maailmas pärani silmadega pime olema - et siis, kui tõeline valgus ilmub, ei magaks me seda maha. Aamen.